

Djwhal Khul

DE FEM SJÆLSGRUPPER

VisionsNettet

www.visionsnettet.dk

DE FEM SJÆLSGRUPPER

Djwhal Khul

VisionsNettet
www.visionsnettet.dk

De fem sjælsgrupper

Af Djwhal Khul
Fra *The Beacon*

(Oversættelse Thora Lund Møllerup & Erik Ansvang)

Af hensyn til klassificering og sammenligning kan man opdele menneskeheden i fem grupper:

1. Lemuriske sjæle – den reelle jordiske menneskehed
2. Sjæle, som ankom i den Atlantiske periode
3. Månekædens sjæle, som kom fra Månekæden
4. Sjæle fra andre planeter
5. Sjældne og fremskredne sjæle, der afventer inkarnation

Først skal der gives en kort introduktion til emnet. For psykologer og studerende, som ikke har dybere indsigt i åndsvidenskaben og dens terminologi, vil informationerne lyde fantasifulde og uintelligente. Årsagen er, at man er nødt til at betragte både *oprindelsen* til de sjæle, der kommer til udtryk via mennesker, og oprindelsen til de bevidstheder, der fungerer i forskellige former, som *immaterielle*. Hypoteserne kan derfor ikke bevises på naturvidenskabens præmisser. De kan kun forstås af de mennesker, der kan acceptere indicier, logiske sammenhænge og konklusioner, der ikke kan bevises ved hjælp af menneskets nuværende sanseredskaber.

Sjælen iflg. nutidens psykologi

Nutidens psykologi betragter normalt sjælen for at være:

1. Ikke-eksisterende. Årsagen er, at menneskets intelligente kapacitet er det eneste logiske og bevislige.

2. Summen af bevidste reaktioner fra kroppens celler – med andre ord er sjælen identisk med organismens modtagelighed for sanseindtryk.
3. Som en sjæl, der gradvis udvikler sig, udtrykker liv og – efterhånden som tiden går – udvikler bevidsthed. Man mener, at processerne er betinget af kroppen, og at de er et produkt af kroppens udvikling i tidsaldrenes løb. Sjælen eksisterer imidlertid ikke i de lavere mennesketyper, og muligvis er sjælen udødeligt, men det kan ikke bevises, og derfor kan det heller ikke betragtes som en kendsgerning.
4. En konkret sjæl – dvs. en enhed, der beliver en krop, som fungerer på menneskets forskellige bevidsthedsplaner, og som har kontinuitet, udødelighed og udviklingsmulighed.

Premisser og konklusioner

Åndsvidenskaben anerkender, at hypoteserne er korrekte, men de er relative i tid og rum. De henviser til forskellige former for guddommeligt liv og formernes forskellige aspekter. Her drejer det sig om, hvad der er rigtigt og forkert i åndsvidenskaben, og de følgende bemærkninger kan betragtes som premisser og konklusioner:

1. Ethvert menneske – inkarneret eller diskarneret – er et "fragment af guddommen" og en forpost for den guddommelige bevidsthed, der fungerer i tid og rum for at udtrykke sig.
2. Alle sjæle eller mennesker befinder sig på en af de syv udstrømninger af åndelig energi, der udgår fra guddommen i begyndelsen af en epoke med skabende aktivitet. Alle sjæle vender tilbage til kilden, når den aktuelle cyklus afsluttes.
3. I perioden mellem udstrømning og tilbagestrømning gennemlever sjælene forskellige erfaringer indtil det øjeblik, hvor de kan "*udstråle den fuldkomne sandhed*".

4. Som nævnt i *A Treatise on Cosmic Fire*¹ kaldes de for:
 - a. Åbenbaringens lotusblomster
 - b. Duftende lotusblomster
 - c. Strålende lotusblomster
 - d. Lotusblomster, der er ved at springe ud
 - e. Lotusblomster, som er lukkede og forseglede
 - f. Farveløse lotusblomster
 - g. Lotusblomster i knop

¹ Alice A. Bailey: *A Treatise on Cosmic Fire*, p. 855

5. Sjælene, som gennemlever forskellige livsformer i løbet af den lange evolutionsproces, opnår til sidst fuldkommen selvbevidst eksistens. Dvs. at de er selvbestemmende, selvbetingende og selvbevidste. Desuden er de bevidste og modtagelige over for omgivelserne.
6. Når den bevidste opmærksomhed er opnået, sker udviklingen hurtigere. Men glem ikke, at mange mennesker ikke er bevidste på denne måde. De grupper, der skabes på grundlag af erkendelsen (når idéen begrænses til menneskeheden), kan beskrives sådan:

Sjæle på forskellige udviklingsniveauer

- I. Sjæle, som lever, selv om bevidstheden sover. Det er "sovende" mennesker med en intelligens, der befinder sig på et så lavt trin, og deres bevidsthed om sig selv og livet er så uklar og tåget, at kun de laveste former for menneskelig eksistens hører ind under kategorien. I forhold til race, nation og stamme eksisterer de ikke som rene typer, men af og til dukker mennesketypen op i storbyernes slumkvarterer. De minder om et "tilbagefald" i udviklingen. De ses aldrig blandt de mennesker, man kalder naturfolk eller jævne mennesker.
- II. Sjæle, som ganske enkelt er bevidste om livet og oplevelserne på det fysiske plan. Det er mennesker, der er langsomme, inaktive, uarticulerede og *forvirrede pga. omgivelserne*, men de er ikke – ligesom de mere fremskredne og følelsesbetonede typer – *forvirrede pga. begivenheder*. De har ingen sans for tid eller formål. De kan sjældent blive uddannet efter de normale mentale retningslinjer, og de har meget sjældent specielle færdigheder. De kan slide og slæbe, hvis de ledes. De spiser, sover og forplanter sig, fordi de følger den dyriske krops naturlige instinkter. Men følelsesmæssigt "sover" de, og mentalt er de overhovedet ikke vækket. Det er mennesketyper, der er relativt sjældne, selv om der findes mange tusinde på planeten. De kan identificeres ved deres fuldstændig manglende evne til at respondere på følelsesmæssig og mental træning og kultur.

- III. Sjæle, som er begyndt at integrere, og som følelsesmæssigt og psykisk er levende. Det er sjæle, hvor den dyriske natur naturligvis er vågen, og begærenaturen er i kraftig vækst. Det er mennesketyper, der findes i alle racer i begrænset antal, og mange findes i den sorte race, for det er en race, som i nutiden rummer en stor gruppe af de mennesker, der udviklingsmæssigt tilhører menneskehedens barndom. Det er unge sjæle, og selv om den mentale udrustning er til stede, og nogle kan trænes til at bruge den, lægges der generelt set udelukkende vægt på fysisk aktivitet, fordi de er motiveret af ønsket om tilfredsstillende af en eller anden slags og af et overfladisk "lystbetonet" liv, eller af en begærenatur, der næsten udelukkende er orienteret mod det fysiske liv. Det er sjæle, som er nutidens sidestykke til de gamle lemuriske kulturer.

- IV. Sjæle, som først og fremmest er følelsesorienterede. Den mentale natur har ikke en stærk virkning, og den inspirerer kun sjældent til aktivitet. Det fysiske legeme glider konstant ind i underbevidsthedens verden. I hver race og nation er der millioner af denne sjælstype. De kan betragtes som nutidens atlantider.
- V. De sjæle, som kan klassificeres som intelligente mennesker, er i stand til at bruge intellektet, hvis de trænes i det, og det viser, at de er i stand til at tænke, når der er behov for det. De er imidlertid stadig hovedsagelig følelsesbetonede. De udgør størstedelen af nutidens menneskehed på nuværende tidspunkt. De er gennemsnitsmennesker i nutidens verden – gode og velmenende – og de er i stand til at foretage stærke følelsesmæssige handlinger, for den følelsesmæssige natur er nærmest overudviklet. De svinger mellem følelseslivet og tankelivet. De svinger mellem erfaringens poler. Deres liv leves i astral uro, men der opstår stadig længere og længere pauser, hvor tænkeevnen kortvarig aktiveres, og derfor kan den få indflydelse på vigtige beslutninger. Det er pæne og gode mennesker, der alligevel i høj grad styres af massebevidstheden, fordi de er relativt tankeløse. De er nemme at ensrette og manipulere – f.eks. ved hjælp af ortodoks religion eller af politikere. De er menneskehedens "gode får".

- VI. Sjæle, som tænker, og som har forstand. Deres antal øges konstant, og de får stadig større indflydelse, efterhånden som de uddannelsessystemets pædagogiske processer og de naturvidenskabelige opdagelser skaber indsigt og udvider menneskets bevidsthed. De udgør menneskeheden elite. Det er de mennesker, der får succes på flere områder i menneskelivet. Det drejer sig om forfattere, kunstnere, tænkere inden for forskellige områder af viden og aspiration, politikere, religiøse ledere, forskere, faglærte arbejdere og håndværkere, og alle de mennesker, som går foran, opfanger idéer og forslag og arbejder med dem for i sidste instans at gavne menneskeheden. Det er verdens aspiranter, som er ved at blive bevidste om tjenestearbejdet.

- VII. Sjæle, hvis bevidsthed på det fysiske plan nu har en kvalitet, der gør det muligt for dem at gå videre til prøvestadiet. Det er mystikerne, som er bevidste om dualitet, og som er splittet mellem modsætningernes par, men de er ikke i stand til at finde ro, før de er polariseret i sjælen. Det er sensitive og kæmpende mennesker, som længes efter at blive befriet for mislykket stræben og for livet i nutidens verden. Deres tankesind er levende og aktivt, men de har endnu ikke den nødvendige kontrol over det, og den højere oplysning er stadig kun et lykkeligt håb, som til sidst bliver en mulighed.

- VIII. Sjæle, hvis intelligens og kærlighedsnatur er ved at være så aktiv og integreret, at de kan begynde på discipelskabets vej. Det er nutidens praktiske mystikere eller esoterikere.
- IX. Sjæle, som er indviet i det overmenneskelige riges mysterier. Det er sjæle, som ikke alene er bevidste om deres udtryksformer – dvs. deres legemer og den integrerede personlighed – men de er også bevidste om sig selv som sjæle, men de er ikke i tvivl om, at der ikke eksisterer noget som "min sjæl og din sjæl", men ganske enkelt "sjælen". Det er ikke bare en mental forestilling eller en følt virkelighed – det er en kendsgerning i deres egen bevidsthed.
- X. Sjæle, som har opnået frigørelse fra alle formnatures begrænsninger, og som lever evigt i den ene sjæls bevidsthed. De har fjernet sig fra identifikationen med enhver aspiration i formlivet, uanset hvor højt den er udviklet. De kan bruge formen ved hjælp af deres vilje, og de gør det til gavn for menneskeheden. De mestrer livet, og de er fuldkomne adepter.

En grundstruktur

Der er ingen grund til at gå højere op i udviklingen. I stedet kan man konkludere. Og pga. begrænsningerne i menneskets tankesind er der heller ingen grund til at give en detaljeret analyse. Gennemgangen er kun en bred generalisering, og de forskellige grupperinger glider over i hinanden på kaotiske måder. De mellemliggende typer er utallige, men analysen kan bruges som en grundstruktur, man kan bygge videre på.²

² Alice A. Bailey: *Esoteric Psychology*, II, pp. 201-07

1. I forhold til menneskehedens nuværende udvikling er det muligt at studere de forskellige sjælestyper og -kvaliteter, de redskaber, de bruger til at kontakte omgivelserne, og naturen af den kontaktmekanisme, de har udviklet for at være i stand til at fungere i nutidens verden. Naturvidenskab og religion indgår i et samspil, som er ved at skabe den videnskab, man kalder psykologi. Tiden er nu moden til denne udvikling.
2. Alle manifesterede sjæle er udgået fra en eller anden kilde på et eller andet tidspunkt i deres cykliske manifestation. Nutidens tænkere mener, at påstanden er ren spekulation, og den betragtes sandsynligvis som formålsløs – i bedste fald er den interessant, men der er utvivlsomt tale om indbildning. Her er det vigtigt at indskyde, at esoterikeren betragter alle de omtalte udsagn for at være præcis og dokumenteret videnskab, som er præsenteret i symbolsk form som en udfordring til menneskets tankesind og skelneevne. Det er vigtigt, at esoterikere husker det og indser, at opdelinger og grupperinger, bekræftelse og udsagn vedr. åndsvidenskaben og informationer om tid og sted for det meste er symbolske, og derfor skal der reflekteres over dem.
3. Processen, hvor sjælens og formens natur mødes og forenes, kaldes individualisering.
 - a. Individualisering er sjælens tilsynekomst på den udadgående vej via en form. Formen gør det muligt at komme til udtryk i de tre verdener.³
 - b. Indvielse er en proces, hvor sjælen tapper formlivets ressourcer. Dermed opnår den fuldkommen kontrol over sin tilværelse og sine udtryksmåder, og den vender derfor tilbage til sin kilde. Sjælen fuldfører processen gennem fem stadier, trin eller indvielser. I sjælens indre liv svarer det til de fem stadier, hvor kontrollen og udtryksmåderne udvikles i de primære rodracer, der begynder med den lemurske rodrace, videre gennem den atlantiske og ariske rodrace osv. og via planetens to sidste rodracer i den nuværende verdenscyklus.

³ På mentalplanet, astralplanet og det fysisk-æteriske plan.

Individualisering

I forbindelse med individualiseringen er det vigtigt at lægge mærke til følgende punkter:

1. Individualisering på Månekæden fandt sted i den tredje rundes femte race.
2. På Lemuriens tid fandt individualiseringen sted i tredje rodrace og den fjerde runde.
3. På Atlantis blev indvielsens dør åbnet, og indvielse blev målet for menneskehedens fremmeste. De, der blev indviet, er de *"lys, der altid stråler"*. På Lemuriens tid skabte man de *"lys, der altid brænder"*.
4. I den nuværende civilisation findes de *"lys, der altid skinner"*. Det er individualiseringen af sjette races typer, der viste sig i anden runde.

Glem ikke, at sjæle, der inkarnerede i det gamle Atlantis, individualiserede på den kæde, der kaldes Månekæden.

Det var en udviklingsperiode, der skete så langt tilbage i tiden, at man intet ved om den. Sjælene blev derfor ikke individualiseret på Jorden, for de kom ind i udviklingscyklussen som menneskelige skabninger af en lavere orden sammenlignet med de lavest stående mennesker fra den nuværende menneskehed, men af en noget højere orden end de sjæle, der individualiseredes på det gamle Lemurien.

Frontløbere

Måske er det interessant at vide, at Kristus var den første fra Jordens menneskehed, der nåede målet, mens Buddha var den sidste fra Månekædens menneskehed, der nåede det. Apropos de to gudesønner så skete Kristi udvikling så hurtigt, at han på atlantisk tid – ligesom Buddha – befandt sig på prøvestadiets vej. Buddha, som inkarnerede fra Månekæden (fordi han indtil da var blevet tilbageholdt i det, som åndsvidenskaben kalder pralaya⁴), begyndte på prøvestadiets vej kort tid før sin broder Kristus. Set fra evolutionens synsvinkel var og er Kristi hurtige udvikling helt uden sidestykke – og den er aldrig blevet gentaget, selv om der i nutiden lever mennesker på planeten, som er begyndt at udvikle sig med samme hastighed. Men det er imidlertid ikke sket tidligere i deres udvikling, og derfor sker udviklingen på baggrund af en langsom individuel udvikling, som nu

accelererer. Hastigheden er dog en helt anden end Kristi udvikling, for mange af nutidens disciple kom ind i Jordens evolution fra Månekæden, hvor meget allerede var blevet åbenbaret. De har ikke arbejdet sig frem fra de lemurske tider til deres nuværende niveau, sådan som Kristus har gjort det. Derfor er han enestående.

Hvordan og hvorfor sjæle kommer ind i Jordens evolution fra tidligere cyklusser og fra andre planetsystemer er et emne, der har stor interesse, men det er uden reel betydning for studiet af denne artikel. Derfor er der ingen grund til at beskæftige sig med emnet. Emnet har en filosofisk natur, og det er umuligt for de studerendes at efterforske eller bevise det. Der findes ikke et sammenligningsgrundlag, og derfor kan de ikke afgøre, hvad der er vigtigt. Det eneste, der kan siges, er, at de tre monadiske hovedtyper enten kom til fra Månekæden eller i forbindelse med den lemurske individualiseringsproces, og at de tre hovedtyper bestemmer meget af det, der sker i nutiden. Det er kun mulig at give nogle oplysninger, der kan kaste lys over emnet og farve tankerne i al almindelighed, men det er oplysninger, der er umulige at kontrollere eller acceptere undtagen som arbejdshypoteser eller som

4 Pralaya er en hvileperiode mellem to manvantaraer (manifestationsperioder), uanset om der er tale om en planet, en kæde, et solsystem eller et univers.

muligheder. Det er spørgsmål, der kan afgøres på et senere tidspunkt, når den studerendes viden og evner er blevet større, og når de er tilstrækkeligt udviklet til formålet.

De tre hovedtyper

De tre hovedtyper er som bekendt, kraft/vilje, kærlighed/visdom og aktiv intelligens. Følgende fakta skal derfor huskes:

1. Sjæle af alle typer individualiserede på Månekæden, men sjæle med aktiv intelligens udgjorde 75% af dem, mens de resterende 25% var fordelt på de to andre typer.
2. Kærlighed/visdoms sjælene på lemurisk tid udgjorde flertallet, og de repræsenterede 75%, mens de resterende 25% var sjæle med aktiv intelligens. Meget få – kun et ubetydeligt antal – individualiserede dengang inden for området kraft/vilje.
3. I den tidlige atlantiske periode var der en meget stor tilstrømning af individualiserende sjæle, og de tilhørte stort set allesammen kraft/vilje-typen. 80% af de sjæle, der dengang trådte ind i menneskeriget evolution, var sjæle, der udtrykte viljesaspektet, og de resterende 20% tilhørte området for kærlighed/visdom.

Alle sjælene – sammen med de sjæle, der individualiserede på Månekæden – kom ind i menneskeriget i en jævn strøm, når de planetariske forhold var velegnede, og det fortsatte lige til atlantisperiodens sidste stadier. De udgør hovedparten af nutidens menneskehed sammen med nogle usædvanlige sjæle, som af en eller anden grund kom ind i planetens evolution. De blev aldrig rigtigt integreret, og de fandt sig ikke til rette i det planetariske liv. De er stadig utilpassede.

To begivenheder af stor betydning

Inden alt for længe vil to begivenheder, der har stor betydning, finde sted. Døren bliver åbnet for sjældne og fremskredne sjæle, som vil tilføre nye og ekstraordinære aspekter og guddommelige kvaliteter til civilisationen på verdensplan, men der gives

ikke adgang til almindelig individualisering. De fremskredne og usædvanlige sjæls-typer vil skabe stor forvirring hos psykologerne. Her er det vigtigt at understrege, at individualisering er en krise og ikke en åbenbaring. Det er vigtigt at forstå, og det skal man huske, når man studerer det vanskelige emne. Individualisering er et resultat af udviklingen, men udviklingen behøver ikke medføre en krise. Det, der skaber krisen i sjælens liv, er stadig skjult i Planetlogos' bevidsthed, og det åbenbares først i forbindelse med indvielse. Der er stadig egenskaber og kvaliteter hos Planetlogos, som er ufattelige for mennesket.

Dengang dyreriget – set fra helhedens synsvinkel og ikke fra arternes – nåede et bestemt udviklingstrin, strømmede der på én gang energier fra alle syv stråler ind i det planetariske liv. Det sker meget sjældent, og den enorme stimulering, som påvirkede de sensitive livsformer (og på det tidspunkt var dyrene de mest sensitive), medførte, at en ny form dukkede op – den spæde menneskehed. Det var dyrerigets reaktion, som kommer til udtryk via naturrigets iboende liv – dyreskabningen (som er det besjælende liv i dyreriget). Det medførte individualisering af det, der dengang var det mere avancerede dyremenneske.

De informationer, der findes i åndsvidenskabelige bøger om, at hunde og andre dyr responderede på den guddommelige impuls med vilje eller kærlighed, har muligvis symbolsk karakter, men det skal ikke forstås bogstaveligt, selv om mange hengivne åndsvidenskabeligt studerende tror det. Dengang eksisterede den slags specielle livsformer ikke, og slet ikke på Månekæden. Detaljerede studier af arterne og typerne er ikke tilladt, og derfor er det nyttesløst og spild af tid. Reelt var der en reaktion i hele dyreriget på de tre indstrømmende primære energityper, som kom til udtryk via de sædvanlige syv typer. På den måde opstod der en respons fra de livsformer, som blev tilført energi via de tre primære centre – hjerte, hoved og hals. Det skabte en kolossal opadgående bølge og et pres fremad, der resulterede i, at et nyt naturrige opstod.

Skabelse af et nyt naturrige

En skabende handling er altid udtryk for, at en inspiration opfanges og opfattes for nøjagtig det, den er. Den antager form, forstås og stimuleres af menneskets hjerne og hjerte. På den måde skabes der noget nyt. Det er ikke tanken her at omtale det fysiske legemes instinktive og skabende handling. På den måde opstod dyreriget pga. responsen på en inspiration. Først var der en indstrømning af stimulerende og inspirerende energi. Derefter blev den responderende forms opfattelsesevne aktiveret, og resultatet var begyndende aktivitet. Det medførte, at det, der ikke eksisterede tidligere, kunne skabes. På den måde opstod et nyt naturrige.

Det er det samme, der sker i verden i nutiden. Der sker en indstrømning af åndelig, vitaliserende og transformerende energi, der gør menneskeheden skabende. Indvielsesprocesserne bliver mulige, og et nyt og højere naturrige kan komme til syne på Jorden. På samme måde som tidligere skyldes det, at den tredobbelte energi strømmer ind på syv måder. Der er kræfter, som har en stærk påvirkning, og det er den, der ligger bag nutidens splittelse – *men et nyt naturrige vil blive født.*

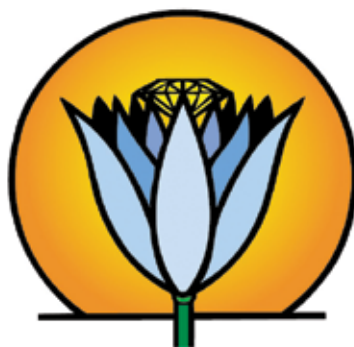

Det overmenneskelige rige

Psykologisk set er det interessante ved omstændighederne ikke det historiske aspekt, men at der opstår højere åndelige typer på Jorden. I nutiden findes typerne overalt i menneskeheden. Sjæle af viljestypen er der helt naturligt relativt få af. Sjæle af kærlighedstypen ses efterhånden oftere. Sjæle, der tilhører intelligenstypen, er vidt udbredt. Der skabes nu en afbalancering mellem kærlighedstyper og intelligenstyper, og de skal og vil sammen introducere den nye civilisation. De vil udvikle det overmenneskelige rige på Jorden. Det er et rige, der både vil være en manifestation af en indre virkelighed og en usynlig faktor – på samme måde som en mikroorganisme, der arbejder i et menneskelegeme. Manifestationen og udviklingen af mikroorganismens verden sker langsomt.⁵

⁵ Alice A. Bailey: *Esoteric Psychology*, II, pp. 208-14

VidsomsNettet

www.vidsomsnettet.dk